

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA I
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 2

Číslo: 1 Pv 36/14/1101
EEČ: 2-8-81-2016

Bratislava I 24.05.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Prečin Sprenevera podľa § 213 odsek 2 písmeno c Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 650/2005 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Sprenevera podľa § 213 odsek 2 písmeno c Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 650/2005 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

od 12.03.1996 do 05.11.2003 ako konateľ spoločnosti RENDL, spol. s r.o. so sídlom XXXXX, XXXXX. IČO 35685603, ktorý svoju činnosť vykonával na adrese XXXXX, Špitálska 37, si po ukončení pracovného pomeru dohodou ku dňu 31.10.2003 neoprávnene vyplatil ako mzdu nad rámec svojej bežnej mzdy z firemného účtu peňažnú čiastku v celkovej výške 500.000,- Sk, a to napriek tomu, že podľa článku VII odsek 5 písmeno c) zakladateľskej listiny spoločnosti RENDL, spol. s r.o. stanovenie odmeny konateľa patrí výlučne do pôsobnosti valného zhromaždenia, pôsobnosť ktorého v zmysle zakladateľskej listiny vykonáva jediný spoločník XXXXX, avšak tento o žiadnej odmene spojené s odchodom konateľa nerozhodol, pričom páchatel' nereagoval ani na opakované výzvy k vráteniu neoprávnene vyplatenej sumy a poškodené spoločnosti Rendl tak spôsobil škodu vo výške 500,000,- Sk,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru bývalého Úradu justičnej a kriminálnej polície Oddelenia všeobecnej kriminality Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX I číslo ORP-381/1-OVK-B1-2004 z 28.01. 2005 bolo v zmysle § 160 odsek 1 Trestného poriadku účinného do 31.12. 2005 začaté trestné stíhanie a uznesením zo 16.10. 2008 v zmysle § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX za prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od 12.03.1996 do 05.11.2003 ako konateľ spoločnosti RENDL, spol. s r.o. so sídlom XXXXX, XXXXX. IČO 35685603, ktorý svoju činnosť vykonával na adrese XXXXX, Špitálska 37, si po ukončení pracovného pomeru dohodou ku dňu 31.10.2003 neoprávnene vyplatil ako mzdu nad rámec svojej bežnej mzdy z firemného účtu peňažnú čiastku v celkovej výške 500.000,- Sk, a to napriek tomu, že podľa článku VII odsek 5 písmeno c) zakladateľskej listiny spoločnosti RENDL, spol. s r.o. stanovenie odmeny konateľa patrí výlučne do pôsobnosti valného zhromaždenia, pôsobnosť ktorého v zmysle zakladateľskej listiny vykonáva jediný spoločník XXXXX, avšak tento o žiadnej odmene spojenej s odchodom konateľa nerozhodol, pričom páchatel nereagoval ani na opakované výzvy k vráteniu neoprávnene vyplatenej sumy a poškodenej spoločnosti Rendl tak spôsobil škodu vo výške 500,000,- Sk.

Dňa 05.05. 2016 vyšetrovateľ Policajného zboru 1. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX I v zmysle § 208 odsek 1 Trestného poriadku skončil vyšetrovanie a následne postupom podľa § 209 odsek 1 Trestného poriadku predložil spis prokurátorovi s návrhom na zastavenie trestného stíhania proti obvinenému XXXXX v zmysle § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku.

Preskúmaním spisového materiálu na vec sa vzťahujúceho som sa s návrhom vyšetrovateľa Policajného zboru stotožnil z nasledovných dôvodov a zistil som tento skutkový stav :

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi zo dňa 09.12.2011 v procesnom postavení obvineného uviedol, že s pánom Rendlom mal dohodu o vyplácaní provízie, k čomu priložil dôkaz do spisu a to Návrh platových podmienok 1/01 zo dňa 5.2.2001. V zmysle tejto dohody mu prináležala provízia vo výške 1,5% z mesačného obratu bez DPH. Pán Rendl podpísal tento dekrét a na základe tohto dekrétu mu každoročne bola vyplácaná odmena - provízia v tej výške. Dva roky pred tým, teda v rokoch 2001 a 2002 to mal vyplácané formou cestovných príkazov. Robil si cestovné príkazy na tú výšku, ktorá zodpovedala tej čiastke. V roku 2003 bola čiastka vyplatená riadne cez mzdy. 15.10.2003 dával výpoveď nakoľko sa dozvedel, že pán Rendl mu nehovorí pravdu o situácii vo firme, zavádzal a klamal. Tak sa rozhodol, že z firmy odíde. Keď sa to pán Rendl dozvedel, že z firmy odchádza, tak to nevedel prijať a nevedel sa s tým vysporiadať, že nie je akoby po jeho, že nezotrvá vo firme. Pán Rendl mal dve firmy, jednu v Českej republike a jednu na Slovensku. Oni tú českú firmu považovali za materskú, tá firma sa tiež volala Rendl s.r.o.. ale so sídlom v Českej republike. Oni boli slovenská firma. Zakladateľskou listinou jemu ako konateľovi spoločnosti neboli obmedzené žiadne právomoci rozhodovať a nakladať s finančnými prostriedkami. Mal uzatvorený riadny

pracovnoprávny vzťah a ako konateľovi mu vyplývali všetky práva v súvislosti s firmou. Pán Rendl po jeho odchode z firmy prišiel na to, že si na základe jeho Návrhu platových podmienok vyplatil riadne čiastku cez mzdy, riadne ju zdanil a odviedol odvody aj do sociálnej a zdravotnej poisťovne, všetko v súlade so mzdovými predpismi a prišiel na to, že firmu stál pomyselných 500.000,- Sk. V reále mu bola vyplatená čiastka 320.000,-Sk, ktorá obsahovala aj riadnu výplatu. Tá čiastka nie je úplne presná. Ale zaokrúhlene to bolo cca tých 320.000.- Sk. Táto výplata bola realizovaná na dva krát, časť mu bola poslaná na osobný účet, ktorý som mal v Tatra banke a časť mu bola vyplatená priamo osobne v hotovosti cez pokladňu. Pán Rendl uvádza, že si vyplatil odmenu konateľa, čo sa nezakladá na pravde, lebo táto právomoc mu nevyplyvala zo zakladateľskej listiny ani z uznesenia, ani zo žiadneho dokumentu. Na otázku vyšetrovateľa, či vie prečo pán Rendl uviedol sumu 500.000.- Sk ktorú si mal neoprávnene vyplatiť, obvinený uviedol, že on si asi spočítal všetky náklady, ktoré s tým súviseli a to odvody a dane, celé to zrátal a personifikoval si to do takejto čiastky. Jemu reálne bola vyplatená suma 300.000,-SK plus teda ešte riadna mesačná výplata, to bolo vtedy asi 19.000.- Sk . Na otázku vyšetrovateľa, na základe čoho si dal vyplatiť sumu 300.000.-Sk, obvinený odpovedal, že na základe jeho príkazu, on dal pokyn mzdovej účtovníčke, vtedy to bola jeho manželka XXXXX, aby mu vyplatila uvedenú sumu. Na otázku vyšetrovateľa, na základe čoho určil uvedenú sumu, na základe akého výpočtu, obvinený uviedol, že podľa dosiahnutého obratu za uvedené obdobie, vtedy to bol január až október 2003, a vyrátal si to podľa Návrhu platových podmienok 1/01 podpísaného dňa 05.02.2001 majiteľom spoločnosť Rendl s.r.o. pánom XXXXX, pričom v tomto návrhu je jasne stanovené, že provízia časť je 1,5% z mesačného obratu bez DPH. Čiže sa zráтали všetky obraty za uplynulé mesiace stanovila sa čiastka 1.5% a po príslušnom zdanení mu bola provízia vyplatená. Na otázku vyšetrovateľa, či ho kontaktoval následne pán Rendl v súvislosti s touto vyplatenou províziou obvinený odpovedal, že ho kontaktoval ma jeho právnik, alebo teda aspoň tak sa za neho vydával nejaký pán XXXXX, ten ho vyzval aby vrátil odmenu konateľa. Obvinený tak neurobil nakoľko mu bola riadne vyplatená provízia. Na otázku vyšetrovateľa, či mu bola počas celého obdobia ako bol konateľom v spoločnosti XXXXX vyplatená odmena konateľa, tak ako je to zadefinované v VII článku číslo 5 písmeno c) zakladateľskej listiny obvinený odpovedal, že nie, nikdy za celé obdobie. On si ani nenárokoval odmenu konateľa, ako s už uviedol, mali dohodnutý ten provízny systém odmeňovania. Na otázku vyšetrovateľa, či komunikoval pred vyplatením uvedenej provízie s pánom Rendlom a vravel mu o svojich úmysloch ukončiť pracovný pomer v spoločnosti a vyplatiť si províziu v zmysle návrhu platových podmienok, obvinený odpovedal, že mu to hovoril ešte skôr, bavili sa o tom, že mu bude vyplatená provízia asi niekedy v septembri toho roku 2003. On o tom vedel. Potom mu to už v tom mesiaci október 2003 neopakoval. Na otázku vyšetrovateľa, aké boli dôvody a okolnosti jeho výpovede obvinený uviedol, že v princípe išlo o tom, že pán Rendl sa dostával do zlej finančnej situácie o čom sa dozvedel a na základe toho ho vyzval, aby ho informoval o tej situácii. Pán Rendl mu klamal a nepovedal mu pravdu, čoho dôkazom je aj to, že jeden rok po jeho odchode firma skončila. On sa rozhodol, že za tých podmienok, aby mu majiteľ firmy klamal, vo firme pracovať nebude. Po jeho odchode pán Rendl túto situáciu veľmi zle znášal a začal mu robiť na priek, dal na neho aj toto trestné oznámenie a taktiež aj súdnu žalobu, bol aj na dvoch pojednávaniach, pričom za stranu pána Rendl nikdy nikto neprišiel, ani sa neospravedlňovali. Konanie nie je ukončené, ani presne nevie, naposledy bolo odročené na neurčito pretože nevedeli zohnať svedkov, aj ten právnik ten pán

XXXXX, na predvolania nereagoval a je údajne v Anglicku. Na otázku vyšetrovateľa, či mal vyplácané provízie aj niekto iný v spoločnosti obvinený odpovedal, že aj obchodní zástupcovia mali vyplácané provízie. Na otázku vyšetrovateľa, kto mu bol oprávnený podpísať uvedenú províziu obvinený odpovedal, že on ako konateľ. Na otázku vyšetrovateľa, či má k dispozícii provízny výpočet na základe ktorého si dal vyplatiť uvedenú „spornú“ províziu obvinený odpovedal, že nemá, pri odchode z firmy všetky dokumenty odovzdal, respektíve zostali vo firme. Kde sú teraz nevie. Na záver obvinený uviedol uviesť, že sa necíti vinný v zmysle obvinenia a že uvedené obvinenie sa nezakladá na pravde, vyplatil si len provízie v zmysle už spomínaného „Návrhu platových podmínek 1/01“ zo dňa 05.02.2001 podpísaného pánom Rendlom, vtedy majiteľom spoločnosti Rendl s.r.o. .

XXXXX Rendl vo svojej výpovedi zo dňa 08.01.2014 vykonanej prostredníctvom dožiadania o právnu pomoc v Českej republike ku skutku uviedol, že XXXXX pozná od roku 1996, teda od založenia spoločnosti Rendl spol. s.r.o. Funkciu konateľa vykonával až do novembra 2003. Pán XXXXX vtedy ukončil pracovný pomer po vzájomnej dohode, lebo vedenie spoločnosti nebolo s jeho pôsobením spokojné. Keď po ukončení pracovného pomeru preberali dokumenty od pána Horvátha, zistili, že si pán XXXXX vyplatil odstupné a odmenu. Toto si vyplatil čiastočne cez pokladňu a čiastočne z účtu spoločnosti. V akej výške si takto vyplatil odmenu a odstupné si už nepamätá. Po kontaktovaní Horvátha. konfrontoval ho s touto skutočnosťou, kedy mu pán XXXXX odpovedal, že odstupné i odmenu si vyplatil z toho dôvodu, že to tak chcel a že to považuje za oprávnené a že na toto má právo. Následné, spol. Rendl vyzývala niekoľkokrát písomne Horvátha k vráteniu peňazí, avšak pán XXXXX nereagoval. Z tohto dôvodu podala spol. Rendl a spol. na pána Horvátha trestné oznámenie. Čo sa týka vyčíslenia škody vo výške 500.000,- Sk tak na toto vyčíslenie škody si už nepamätá. V súčasnosti už nemá k tomuto prípadu nijaké podklady, lebo mal za to, že vec už bola skončená. K výške spôsobenej škody nevie uviesť nič bližšie a tiež uviedol, že vo veci nebola zo strany spoločnosti Rendl pol. s r.o. podávaná občiansko-právna žaloba.

Svedkyňa XXXXX vo svojej výpovedi zo dňa 04.11.2008 uviedla, že pracovala vo firme RENDL s.r.o. s vtedajším sídlom v Bratislave na Špitálskej ul. č. 37 ako obchodná asistentka od roku 2001, presný dátum si už nepamätá, do augusta 2004, vtedy nastúpila na materskú dovolenku. V tom čase už firmu vlastnil p. XXXXX, ktorý ju odkúpil od p. Rendla. Ona potom cca v októbri alebo v novembri 2004 dostala výpoveď, ako aj ostatní zamestnanci z dôvodu ukončenia činnosti spoločnosti na Slovensku. V čase kedy pracovala vo firme RENDL s.r.o. bolo náplňou jej práce administratívna činnosť spojená s obchodnou činnosťou. XXXXX bol konateľom firmy asi do konca roka 2003. Ing. XXXXX bol konateľom firmy a vystupoval ako šéf celej tejto firmy pôsobiacej na Slovensku, lebo materská firma bola v Prahe v Čechách. Pán XXXXX bol tiež konateľom firmy, ale on pôsobil v materskej firme v Čechách. Pán XXXXX mal na starosti riadenie celej firmy, zabezpečoval chod celej tejto firmy, zároveň mal na starosti veci ohľadom dovozu tovaru t.j. obchodnú účinnosť a asi pripravoval aj účtovné podklady pre účtovné oddelenie v Prahe. V čase jej pôsobenia sme vo firme v Bratislave boli traja, ona ako obchodná asistentka, kolegyňa ktorá tiež pôsobila ako obchodná asistentka, pani XXXXX a XXXXX a šoféri. Jej kolegyňa odišla na iné pracovisko asi necelý rok pred odchodom XXXXX. Asi v roku 2003 bola sprevádzkovaná aj predajňa, ktorú mali v priestoroch firmy na Špitálskej ulici číslo 37. Čo sa týka účtovníctva, tak ako už

povedala podklady pre účtovné oddelenie pripravoval Ing. XXXXX, ona s kolegyňou s tým neprichádzali vôbec do kontaktu. Mzdovú agendu pre firmu na Slovensku vypracovávala v tom čase manželka Ing. Horvátha. Čo sa týka neoprávneného vyplatenia si mzdy nad rámec svojej bežnej mzdy p. XXXXX k tomuto nevie nič uviesť, nakoľko k účtovným dokladom mal prístup p. Ing. XXXXX a nebola to ich náplň práce. Po odchode XXXXX, ktorý im len oznámil, že končí vo firme, prišiel osobne pán XXXXX, ktorý hľadal nástupcu na miesto Ing. Horvátha, ale už nie ako konateľ a ale len ako len vedúceho prevádzky. Potom prišla na to miesto vedúceho prevádzky na necelé tri mesiace nejaká mladá slečna, tá potom ale odišla. Následne chod firmy zabezpečovala až do odchodu na materskú dovolenku už len ona a predavači. Čo sa týka podania trestného oznámenia p. Rendla na Ing. Horvátha uviedla, že si na to matne spomína, ale presne kvôli čomu to malo byť nevie uviesť. Vie, že v tom čase v mene pána Rendla bol na Slovensku nejaký mladý právnik z Čiech, ktorý tu vybavoval nejaké finančné záležitosti ohľadom firmy.

Svedok XXXXX, posledný konateľ spoločnosti RENDL s.r.o. v likvidácii, dňa 30.09.2015 uviedol, že do spoločnosti XXXXX nastúpil v roku 2004 a v tom čase tam už Ing. XXXXX nepôsobil. O tom čo sa dialo v spoločnosti pred jeho nástupom nemá vedomosť. V priebehu roku 2015 bola spoločnosť RENDL s.r.o. vymazaná z obchodného registra. Ako poškodený nie je schopný k spôsobenej škode a jej presnému vyčísleniu uviesť nič presnejšieho a bližšieho.

Skutkový stav je nepriamo preukázaný aj listinnými dôkazmi, z ktorých poukazujem najmä na : Ukončenie pracovného pomeru medzi spoločnosťou Rendl, spol. s r.o. a XXXXX dohodou, dve výzvy na vrátenie obchodného vo výške 500.000,- Sk adresované XXXXX, výdavkový pokladničný doklad č. 1403010391 vo výške 140.000,- Sk pre XXXXX, výpis z účtu 0210037039 vedeného v Citigroup, a.s., kde sa nachádza obrát vo výške 160.000,- Sk v prospech účtu XXXXX, vyhlásenie o zakladateľskej listine spoločnosti Rendl, spol. s r.o., zakladateľská listina spoločnosti Rendl, spol. s r.o., zmluva, Návrh platových podmienok 1/01, vzdanie sa funkcie konateľa, pracovná zmluva uzavretá medzi spoločnosťou listine spoločnosti Rendl, spol. s r.o. a XXXXX.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 Trestného zákona trestný čin je prečin a zločin.

Podľa § 10 odsek 1 Trestného zákona prečin je

- a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo*
- b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.*

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatelia je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 11 odsek 1 Trestného zákona zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 213 Trestného zákona (Sprenevera):

(1) Kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním väčšiu škodu,

b) z osobitného motívu,

c) ako osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť chrániť záujmy poškodeného, alebo ako správca konkurznej podstaty, alebo

d) závažnejším spôsobom konania.

(3) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

(4) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu,

b) ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo

c) za krízovej situácie.

Podľa § 124 Trestného zákona (Škoda) :

(1) Škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

(2) Škodou sa rozumie v zmysle odseku 1 aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť.

(3) Pri trestných činoch proti životnému prostrediu sa škodou rozumie súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahrnuje aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu. Pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 rozsahom činu sa rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá, a cena za odstránenie odpadu z

miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené.

§ 125

(1) Škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

(2) Ak tento zákon v osobitnej časti vyžaduje v základnej skutkovej podstate spôsobenie škody ako majetkový následok trestného činu a neuvádza jej výšku, má sa za to, že musí byť spôsobená aspoň škoda malá.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vyhodnotením uvedených dôkazov jednotlivo, aj v ich súhrne, pri starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a podľa svojho vnútorného presvedčenia som dospel k záveru, že konaním obvineného XXXXX neboli naplnené zákonné znaky prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona. Trestný čin sprenevery podľa § 213 Trestného zákona vyžaduje po subjektívnej stránke zavinenie formou priameho alebo nepriameho úmyslu. V predmetnej trestnej veci vyšetrovaním bolo nepochybne preukázané, že obvinený XXXXX nijakým spôsobom nemal úmysel prisvojiť si finančné prostriedky spoločnosti RENDL s.r.o. neoprávnene. Vo veci ide o pracovnoprávny vzťah, ktorého riešenie spadá do kompetencie príslušného súdu. Samotní zástupcovia poškodenej spoločnosti sa nevedeli presne vyjadriť akým spôsobom a v presne akej výške mala vzniknúť údajná škoda. Napokon v súčasnosti je predmetná spoločnosť vymazaná z obchodného registra a ani jej posledný konateľ sa k výške škody nevedel vyjadriť a nevedel predložiť relevantné doklady, ktoré by preukázali výšku údajnej škody.

Trestným činom je v zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone. Z uvedeného ustanovenia

vyplýva, že o trestný čin sa jedná iba vtedy, ak sú súčasne splnené všetky obligatórne (povinné) podmienky, ktorými sú protiprávnosť a formálne znaky t.j. znaky niektorej skutkovej podstaty trestného činu uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona.

Ak splnenie ktoréhokoľvek z obligatórnych znakov skutkovej podstaty absentuje, nemôže sa jednať o trestný čin, avšak nemožno vylúčiť, že sa jedná o iné protispoločenské, a v prípade právom upraveného vzťahu, i o protiprávne konanie, spravidla však menšej závažnosti, na základe čoho štát zastúpený zákonodarcom nepovažuje za správne a ani potrebné takéto konanie postihovať metódami a prostriedkami trestnej represie, ktoré sú v každom právnom štáte krajnými prostriedkami postihu protiprávneho konania najhrubšieho charakteru, pri ktorých ostatné metódy odstránenia protispoločenského a protiprávneho konania spravidla zlyhávajú, a ktoré zároveň ochraňujú také vzťahy, na ktorých ochrane má záujem celá spoločnosť.

Trestné právo nemôže slúžiť ako prostriedok nahrádzajúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávnych vzťahov, kde záleží predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivých osôb, aby chránili svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Je neprijateľné, aby túto ochranu aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní, ktorých úlohou je chrániť celospoločenské hodnoty.

Na základe uvedených skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Bystrík Palovič
prokurátor